

MINNEORD

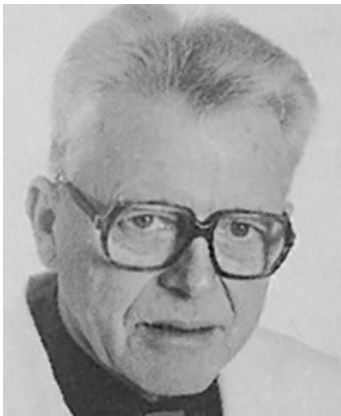
LEGLIVET

ERLING JAKOBSEN

CARL FREDRIK PETLUND

MAGNE AAS

Arnfinn Engeset døde 8. april 2016, 100 år på én dag nær.

Han ble cand.med. i 1946 og arbeidet de første årene ved forskjellige sykehus i Norge og delvis som privatpraktiserende lege. I 1953 ble han spesialist i indremedisin. Siden hadde han stipendier fra forskjellige institusjoner innen kreftforskning. Radiumhospitalet var i hovedsak hans arbeidssted fra ca. 1961 til pensjonsalderen. Han var sjef ved det hematologiske laboratorium, med ansvar for morfologisk hematologi og beinmargsdiagnostikk.

Arnfinn ble tidlig interessert i lymfologi og sykdommer relatert til det lymfatiske system. Hans doktoravhandling fra 1964 dreide seg om lymfeknuter og lymfekars påvirkning av stråler.

Spesielt gjorde han seg internasjonalt bemerket da han sammen med kollega Sven Brun i 1956 publiserte et arbeid over røntgenologisk fremstilling av lymfesystemet med fettløselig kontrast. Han har skrevet over 100 artikler relatert til lymfesystemet og tilgrensende emner. Sammen med kolleger har han også gitt ut monografier innenfor dette feltet.

I 1967 var Arnfinn med på å opprette The International Society of Lymphology, og han har hatt en rekke tillitsverv innen norsk og internasjonal medisin. Han mottok flere utmerkelser, bl.a. gullmedalje ved den 7. internasjonale kongressen i lymfologi i 1979, Nicolai Copernicus-medalje fra det polske vitenskapsakademiet, og i 2001 ble han honorert for artikkelen *Merkesteinen i norsk medisin* i Tidsskriftet. Han ble æresmedlem av The International Society of Lymphology i 1987 og var honorær redaktør i tidsskriftet *Lymphology*.

Arnfinn Engeset hadde spesielle forutsetninger for å arbeide som en god lege. Han var dypt religiøs, men på en åpen og inkluderende måte. Det var en forutsetning for hans empati overfor pasienter, men ga også grobunn for en grundig og inngående vitenskapelig interesse. Han hadde et nesten barnslig utforskende sinn og åpenhet. Som en askeladd fanget han opp og utforsket ideer. Hans merittliste viser hvor skjellsettende en del av hans arbeider var.

Humoren var intelligent, og han var sosial og elsket av sine medarbeidere. Ved siden av de vitenskapelige artiklene skrev han også en rekke innlegg i dagspressen om religiøse forhold og vitenskap. På en sober måte klarte han å balansere mellom sterk religiøs overbevisning og vitenskapelige realiteter.

Selv om vi noen ganger var uenige, ble våre diskusjoner en god dialog. Meningsutvekslingen ble derfor givende. Vennskapet overgikk dissensen.

Arnfinn Engeset levde et langt og rikt liv. Han var et usedvanlig velmenende, interessert og intelligent menneske. Rent vitenskapelig kan norsk medisin føle seg bæret ved å ha fostret en fremtredende lege og vitenskapsmann.

Publisert: 7. juni 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0347
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 18. juni 2026.